

[Grønning.]

typer kunde opnaa rimelige Arbejdsvilkaar. Dette vil ikke blive opnaaet efter disse Forslag. Visse Brugstyper vil endogsaa blive frataget velerhvervede Rettigheder, Produktionsgoder, som de besidder med samme Ret som andre Medborgere, der nu skal nyde godt af de Produktionsrettigheder, som fratages det mellemstore og større Landbrug.

Jeg vil gerne spørge Regeringspartiernes ærede Ordfører, om Svineholdets Produktionsrettigheder ved dette Forslag nu er endeligt fordelt, eller vil man senere gaa videre ad samme Vej? Jeg synes, det er et Spørgsmaal, som i høj Grad trænger til Besvarelse. Hvad er egentlig Meningen med dette Forslag? Er det en ny Politik, der indledes, og er det denne Politik's Endemaal at gøre Svineproduktionen til en Monopolvirksomhed for det mindre Landbrug?

Jeg glæder mig over Venstres ærede Ordførers Udtalelser om den Maade, disse Forslag, der her er Tale om, forelægges Rigsdagen. Jeg har for ganske faa Dage siden været inde paa de samme Tanker, og det glæder mig at faa Tilslutning til disse Tanker.

Jeg vil gerne spørge Venstres ærede Ordfører, om Venstre føler sig bundet af Landbrugsraadets Afgørelser, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for Landbruget, om Ministeren mener, det er foreneligt med dansk Retssædvane at tage livsvigtige Produktionsgoder fra nogle Brug og give til andre. Det Spørgsmaal, der ligger lige for, er det, om man, naar man kan gøre det i det ene Tilfælde, ogsaa kan gøre det i det andet. At man inden for Landbruget kan gøre det, ogsaa naar det drejer sig om en anden Produktionsgren, er jo ganske ligetil, men det vilde jo være interessant at høre, om man ogsaa kan gøre det inden for andre Erhverv. Kan man f. Eks. inden for Industrien vedtage gennem organisationsmæssige Beslutninger, at de og de Produktionsrettigheder skal fordeles til en Række mindre Virksomheder? Det er jo det, der sker her for Landbrugets Vedkommende, og kan man det i det ene Tilfælde, kan man det vel ogsaa i det andet. Derfor synes jeg, at dette Lovforslag i sine Konsekvenser er mere vidtgaaende end de fleste af de Lovforslag, den høje Rigsdag har til Behandling.

Med Hensyn til Forslag til Lov om en Kornordning vil jeg gerne sige, at de Priser, som bydes i Ministerens Forslag, er for

Byg og Hvede 14 Kr., for Havre og Blandsæd 13 Kr., for Rug og Majs 13 Kr. 50 Øre. Ser vi bort fra Majs, som jo er af udenlandsk Oprindelse, dækker de Priser, her er Tale om, i intet Tilfælde Produktionsomkostningerne. Alligevel siger den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget, at disse Priser gives som Ækvivalent for de Svinekort, der fratages det større Landbrug. Jeg forstaaer ikke, at Ministeren kan sige noget saadant. De foreslaaede Kornpriser dækker, som jeg sagde, ikke Produktionsomkostningerne, og det er derfor lidt urimeligt af Regeringen at tilbyde disse Priser som Ækvivalent for de Svinekort, der fratages de større Brug. Den eneste virkelige Værdi, der ligger i de foreslaaede Kornpriser, er, at de eventuelt under et faldende Prisniveau kan begrænse det Tab, Kornproduktionen vilde give, men nogen Erstatning for de Kort, som unddrages de større Brug, gives ikke, maaske er det heller ikke tilsigtet, men i saa Fald er Regeringen inde paa en farlig Politik, der bevidst arbejder sig bort fra vort ældgamle politiske Ideal, at Løgh skal gøres æftær allæ mens gaffn. Konsekvensen af den Politik, her foreslaas, er i Virkeligheden mangesidig. Jeg savner først og fremmest Linie i denne Politik, og jeg minder om, at mit Partis højtærede Formand forleden Dag under en anden Diskussion efterlyste Linien i Regeringens Politik. Den høje Regering siger jo, at den vil gøre næsten alt, hvad den kan, for at fremme Arbejdet her i Landet, men Konsekvensen af dens Politik er i Virkeligheden arbejderfjendtlig, i hvert Fald i dette Tilfælde. Der er ingen Tvivl om, at hvis man nøgternt vurderer Resultatet af disse Forslags Gennemførelse, vil de betyde en fortsat Vandring fra Land til By, de vil betyde en Indskrænkning af Arbejdsmængden i de Brug, der navnlig beskæftiger fremmed Arbejdskraft.

Regeringen siger, at den vil fremme Raastofproduktionen. Det er et udmærket Formaal, men Raastofproduktionen kan ikke fremmes med underskudgivende Priser, der maa andre Midler til, andre Midler, som Regeringen endnu ikke har villet tage i Brug. Men Ministeren møder jo med Landbrugsraadets Sanktion, og jeg forstod paa Venstres ærede Ordfører (Kyed), at man bøjede sig for den Afgørelse, der var truffet, man vilde ikke gaa nærmere ind paa Tingene. Jeg vil dog sige her, at der er Tusinder og atter Tusinder af Landmænd her i Landet, som ikke vil eller kan føle sig bundet af de Vedtagelser, der sker i denne Tvetydighedens